

(nastavak iz prošlog broja)

Zadaci koji danas stoje pred zadrugom, daleko su složeniji i teži nego ranije. Zadruga je sada "poljoprivredna fabrika". Za neki dan doći će i novi upravnik - agronom. Ali, novi upravni odbor ne čeka njegov dolazak. On je već preduzeo sve potrebne mere. I dobro je postupio kada je "zagrizao" u najvažnije probleme sada kada nije puna sezona rada. LJudi su shvatili važnost materijalnog poslovanja i odredili najsposobnije za ovu službu. Preduzeli su mere u cilju ostvarenja evidencije o delatnosti zadrugara, kako bi videli šta je rentabilno, a šta nije. Čvrsto su odlučili da otklone sve ono što im je smetalo prošle godine. Po otvorenosti sa kojom su govorili o svojim nedostacima, sigurno je da će i u ovome uspeti.

Veliku pažnju pokloniće nabavci savremenog inventara. Odlučili su da kupe nove kvadratne sejalice. Dok je prošle godine 20 ljudi moralo da okopa 227 jutara okopavina, novim mašinama će se u mnogome olakšati rad i uštedeti radna snaga koju će moći prebaciti na izvršenje zadataka. Tako će podići i produktivnost rada.

Proširivanju proizvodnje posvetiće takođe više pažnje. Naveli su jedan zanimljiv slučaj koji moram da ispričam.

- Idem neki dan - priča šaljivo jedan od učesnika dogovora - pored Topole (to je veliki kanal), kad imam šta da vidim: krmača zagazila u vodu i izvukla ribu. A riba velika sigurno da u njoj ima 5 kila.

Uz vesele upadice namenjene novopečenim ribarima, osnovana je ribarska zadruga. Po opštem mišljenju u Nadelu i Topoli naročito sada ima mnogo ribe. Trebalo je prisustvovati tom prvom srdačnom dogovoru novoizabranog odbora, pa bi se tek onda mogla dobiti prava predstava o tome, sa koliko se humanosti u zadruzi rešavaju pitanja koja su najosetljivija za zadrugare. Tu se raspravljalo o tome kako stariji, iznemogli i bolešljivi zadrugari treba da dobiju lakše poslove, o pomoći zadrugarkama - porodiljama, pripremanju poklona najsiromašnjoj deci za novogodišnje praznike...

Prisustvovao sam novom sastanku novog upravnog odbora u zadruzi "Južni Banat". U prostranoj kancelariji sedeli su ljudi i dogovarali se. Kada je sastanak već bio daleko poodmakao, začuo se žamor pred vratima. Pretsednik je prekinuo izlaganje i u sobu su počeli da ulaze zadrugari unoseći sa sobom oštar zadah štavljene kože svojih kožuha i svežinu zimskog večera. Ne skidajući šubare, zauzimali su mesta. Prostorija je postala tesna.

- Završili su posao pa su došli da vide kako radimo - šapnu mi predsednik. To je tako uvek, mnogo pomažu svojim savetima... Ili drugi slučaj, čiji sam svedok bio pre kratkog vremena. Došao neki Dolovac u sobu kod predsednika Sreskog narodnog odbora. Počeo čovek da se žali kako mu je razrezan veliki porez, kako ne može da plati. Saslušao ga predsednik lepo i onda strpljivo počeo da objašnjava da je njemu kao i ostalima porez razrezan na osnovu dohotka od strane zbora birača i da treba da se žali prvo Opštinskom narodnom odboru...

Sedi Dolovac u kožnoj fotelji, a predsednik hoda duž kancelarije i objašnjava pola sata. A nekada?... Sreski načelnik... pa žandarm pred vratima sa onim obaveznom "Kuš' seljače! Šta si

Seljačka radna zadruga (2)

Napisao D. Mergel
utorak, 08 jul 2014 12:58

zapeo! Odbij!" A danas... Eh, kažem vam: demokratija - ona nam je osnova u svakom radu.